

Župný výbor bol po rozumu § 5 zák. č. 241/921 kompetentným vystupovať vo funkcii úradu dozorčieho — a len v tejto funkcii žal. úrad v danom prípade vystupoval —, len za predpokladu, že by nsnesenia tohoto druhu vydané zastupiteľstvom mest s reg. magistrátom boli pred účinnosťou župného zák. podliehaly schváleniu municipiálneho výboru (§ 24 zák. čl. XXII:1886). Že by tomu tak bolo, nss neshľadal. Ale tedy nebol župný výbor s hľadiska § 5 zák. č. 241/921 príslušným schvaľovať zmienené usnesenie mest. zastupiteľstva.

Otázkou, zda župný výbor bol by snad kompetentný k onému zá-
kroku s hľadiska zák. č. 329/921, nemusel sa nss zaobierať, keďže —
ako z dôvodov napadnutého rozhodnutia je patrné — žal. úrad s hľa-
diska tohoto zák. to neposudzoval.

Bolo treba preto napadnuté rozhodnutie zrušiť podľa § 7 zák. o ss,
bez zaoberania sa meritorne námietkami sťažnosti.

Č. 7623.

Zemědělství. — Řízení správní (Slovensko): I. Řád-
ný soud může vzhledem k předpisům § 62 zák. čl. XLV:1907 a zák. č.
217/1925 o mzdovém sporu mezi šafářem a majitelem statku rozhodo-
vati teprve, když o věci rozhodly úřady správní v přípustném pořadu
instancí. — II. Instanční pořad správní končí v takovém případě min-em
zeměd. — III. Nss je povolán ke stížnosti strany přezkoumati, zda v ta-
kovém případě byl vyčerpán pořad stolic správních; meritum sporu je
však podle § 105 úst. listiny a § 3 a) zák. o ss z příslušnosti nss-u
vyjmuto.

(Nález ze dne 11. prosince 1928 č. 33.258.)

V ě c: Mikuláš H. v N. proti exposituře župního úradu v Rožňavě
o zaplacení mzdy za šafářskou službu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady ří-
zen í.

D ů v o d y: Podáním de pres. 15. července 1924 domáhal se st-
li u okr. soudu v Tornale toho, aby mu vdovou po Josefu D. v T. zaplacen
byl plat šafáře 1.845 Kč, vysloužený do 3. října 1923, kdy dostal od
Josefa D. výpověď a mimo to od 3. října 1923 do 21. května 1924 plat
500 Kč měsíčně a cena zaopatření měsíčních 400 Kč, celkem 6.750 Kč,
ježto prý služ. doba měla tímto dnem končiti a okr. paritní komisi byla
výpověď uznána za neoprávněnou. — Okr. úrad rozhodnutím ze 7. října
1924 uznal Margitu D. povinnou zaplatiti st-li 4.395 Kč s 5% úroky
od 1. ledna 1924 pod následky exekuce, kdežto st-lův požadavek za
dobu od 1. ledna 1924 v částce 4.050 Kč a za náhradu výloh právního
zastoupení 366 Kč 18 h odmítl. Z tohoto rozhodnutí se odvolaly obě
sporné strany.

Expositura župního úradu v Rožňavě rozhodnutím ze 6. listopadu
1924 napadené rozhodnutí I. stolice zrušila pro nedostatek její přísluš-
nosti, ježto podle § 23 zák. č. 249/22 nároky zaměstnance proti zaměst-
navateli pro předčasné propuštění ze služby musí se vznést u přísluš-
ného soudu.

Na další odvolání z tohoto rozhodnutí vyslovila expositura min.
zeměd. v Bratislavě rozhodnutím ze 3. listopadu 1925, že k odvolání

st-le a Margity D. nař. rozhodnutí se zrušuje a expositura župního úřadu v Rožňavě se ukládá, aby ve sporu nově meritorně rozhodla, ježto stanovisko její o nepřislusnosti adm. úřadů k rozhodování sporů je ne-
správné. Vzhledem k tomuto rozhodnutí expositura župního úřadu v Rožňavě nař. rozhodnutím znovu o odvoláních pojednala a rozhodnutí I. stolice potvrdila z důvodů v něm uvedených. Rozhodnutí toto pak označila za konečné.

O stížnosti napadající toto rozhodnutí uvážil nss toto:

V daném případě jde o spor zemědělského zaměstnance (šafáře) proti majiteli zeměd. podniku o mzdu, tedy o spor povahy soukromoprávní. Rozhodovati spory tohoto druhu jest sice přikázáno úřadům správním (arg. § 62 zák. čl. XLV:1907), leč rozhodnutí poslední přípustné instance správní v takovýchto sporech vyňato je podle § 105 úst. list. a zák. č. 217/25 z přezkoumání nss-em. — — —

Bylo tudíž stížnost podle ustanovení § 3 lit. a) zák. o ss odmítnouti jako nepřipustnou.

Než může-li strana dotčená ve svých právech rozhodnutím správního úřadu nastoupiti pořad práva soukromého teprve, když o vzneseném nároku rozhodla poslední přípustná stolice správní, má nesporně nárok na to, aby mohla vyčerpati opravné prostředky podle zák. přípustné, neboť jinak by pozbyla možnosti nastoupiti pořad práva, kdyby rozhodnutím správního úřadu její nárok buď zcela neb z části byl zamítnut. Přezkoumati pak, nebylo-li toto procesní právo strany rozhodnutím správního úřadu dotčeno, přísluší ovšem nss-u.

Nař. rozhodnutí bylo vydáno expositurou župního úřadu v Rožňavě na podkladě ustanovení zák. čl. XLV:1907. O instančním postupu ve sporech podle cit. zák. jedná § 62, který stanoví, že o nich rozhoduje v I. stolici v malých a velkých obcích hlavní služný, případně služný, v městech se zřízeným magistrátem a v městech municipálních policejní kapitán neb jeho náhradník a v případě, že by byl zaneprázdněn, úředník městskou radou k tomu pověřený, v druhé stolici v malých a velkých obcích a v městech se zřízeným magistrátem podžupan, v munic. městech městská rada a v třetí stolici min. orby. — Nějakého předpisu, který by tento instanční postup pro některé případy výmínečně zkracoval, jako na př. při dvou stejných rozhodnutích, zákon nemá, a kompetenční předpisy do dne vydání nař. rozhodnutí vydané mění ustanovení § 62 zák. čl. XLV:1907 jen potud, že na místo hlav. služného, příp. služného, nastupuje okr. úřad, a na místo vícežupana župní úřad (arg. § 67 zák. č. 126/20.)

Žal. úřad nemohl se při tomto poučení opírat ani o ustanovení § 2 zák. čl. XX:1901, ježto tomu překáží předpis § 12 cit. zák. Právní poučení dané žal. úřadem nemá tedy opory v zák. čl. XLV:1907, o nějž žal. úřad svůj výrok opřel, i kdyby úřad cit. zák. čl. mohl v tomto směru v daném případě vzhledem k ustanovení § 1 zák. č. 217/24 vůbec použiti.

Když tedy žal. úřad župní připojil svému rozhodnutí právní poučení, že jeho rozhodnutí je v instančním postupu konečné, je zde vada řízení, kterou stěžující si strana byla uvedena v omyl o přípustnosti dalšího opravného prostředku v řízení správním. — — —